

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valódit.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatáskörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/,

amely a mostani megjelenésének is gazdája, s működteti a **Civil Panaszügyi Szolgálatot**. Az ehhez
érkezett lakossági, egyéni-közösségi jelzések, észrevételek, közérdekű bejelentések, panaszok, pozitív, vagy
negatív történetek, vélemények, meg konstruktív javaslatok és kérdések, illetve az ebbéli

[reagálások](#) **NYÍLT FÓRUMA** e

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁG.

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. IV. em. 26.

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Főszerkesztő: **VELKEI ÁRPÁD**, aki

49 éve tagja a Magyar néprajzi Társaságnak,

40 éve pedig a Magyar Újságírók Országos Szövetségének /MÚOSZ/.

Országos elnöke az idén 21. éves civil érdekvédelmi szervezetnek, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉGNEK /FÜNÉSZ/,

vezetője az országos Civil Panaszügyi Szolgálatnak.

Alapítója a Civil Parlamentnek és a Társadalmi Érdekegyeztető Tanácsnak /TÉT/.

12 éven át volt bírósági népi ülnök.

Tájékoztatási feladataink teljesítése során igyekszünk mindig

az igazat mondani, nem csak a valódit!

Terveink szerint, a feldolgozandó és közlendő esetek, információk zömét nem a mindenkori hatalom, a
különbféle intézmények, a politikai erők, a tőke, meg a médiumok rutinos levélírói, betelefonálói szűkösen
behatárolható világából, illetve a „fecsegő felszín” köreiből, hanem a többségi „mélyből”, vagyis a
rendszerváltozás vesztes millióinak soraiból szerezjük!

Hogy a társadalmi és gazdasági történésekről, tendenciákról — ezen belül pedig az eredményekről és hibákról
— első kézbéli tényanyagaink, úgymond dokumentumaink legyenek, kérjük olvasóinkat:

ÍRJÁK, SZERKESSZÉK VELÜNK EGYÜTT e sajtókiadványt, a **nép újságját!**

A Compact Disco bakui fuccsa...

— avagy a kínálattal volt a baj

Kezdjük a tényekkel:

2012. május 26-án, szombaton késő este került sor **Baku, Azerbajdzsán** fővárosa Kristálycsarnokában, az immáron **57. Eurovíziós Dalfesztivál döntőjére**, ahol összesen 26 ország — közöttük hazánk — legújabb könnyűzenei termékei versengtek a győzelemért, a helyi 20 ezres drukkoló-tábor, valamint a 100 milliónál is több tévénéző-sereg előtt. A több órányi vetélkedőt a közönség és a zsűri szavazatainak összesítése alapján a **svéd csapat** nyerte, **372 ponttal**, a minket képviselő **Compact Disco** azonban az angolul előadott produkciója révén kiérdemelt összesen **19 pontjával**, szinte sereghajtóként, csupán a **24. helyre** kerülhetett.

Hát ez bizony **fuccs** a javából, például a tavalyi illetén eredményünkhöz is viszonyítva, amikor **Wolf Kati** a **22.** lehetett a sorban.

Mielőtt elemeznénk az okokat, röviden a bakui program egészéről:

Hát az bizonyos, hogy ha lenne még nálunk akár egyetlen suszter inas is, az a május 22-i és 24-ei elődöntők, valamint a 26-i döntő utáni reggelen egyetlen fesztiváli nótát sem tudott volna elfütyülni, hiszen a hallottakból még dalfoszlányok sem maradhattak meg a fülében. Miért? Mert **a több tucatnyi országból érkezett zenekarok, énekesek gondoskodtak róla, hogy a szép dallamok likvidálva legyenek erről a dalfesztiválról is!** Helyükbe a zenei skála 12 fokú hangrendszerének olyatén kezelése lépett, amely gyakorlatilag száműzte a melódiát, a slágergyanús muzsikát. Következésképpen néha úgy érezhették a hallgatók, nézők, hogy valamiféle **dodekafóniás**, illetve **kromatikus** bemutatónak volnának tanúi. Mindezekre ráadásként jöttek olykor a sajátos népi motívumok is, amiket a nem ama térségben élők kevésbé élvezhettek.

Eléggé zavaróként hatott az is, hogy a **hajviseletek**, a **parókák** és az **öltözetek** olykor számottevően különböztek a természetestől, s nem kevésszer hígították az előforduló élményt a túlzott mértékben alkalmazott **akrobatikai elemek**.

Rosszul tették egyes fellépők betanítói, színpadra állítói, hogy ezt a zenei versenyt az **énekesi képességek**, pontosabban a **hangterjedelmek csillogtatására** is felhasználták.

Gondot jelentett még, hogy a **fénytechnika erőteljessége**, meg a **kameraváltások gyorsasága** szintén hátrányosan hatott a sugárzott műsor élvezhetőségére.

A tévéközvetítést illetően még az is kritizálható, hogy felvállalta e program során a [rendező ország turisztikai propagandáját](#). Nem volt jó az, hogy az ember az egyik másodpercben az azerbajdzsáni táj szépségeit, vagy éppen a gyönyörű létesítményeit láthatta, s mielőtt a tudatában rögzíthette volna ezen értékeket, a következő másodpercben már a hangorkános terem villódzó fényei ömlöttek rá a képernyőről.

És hát a nyelv! E témakörben többször leírtuk már: [az angol nyelv hegemoniája, úgymond hatalmi fölénye unalmassá, színtelenné, monotonná teszi a produkciókat](#), amelyek az által [változatosabbak, érdekesebbek lettek volna, ha nemzeti nyelveken szólalnak meg!](#)

Ami pedig a bennünket képviselő [Compact Disco](#)-t illeti:

Az már világos lehetett a hazai tévés vetélkedőn is, a nem részrehajló emberek körében, hogy [a melódiát, a megjegyezhetőséget igen csak nélkülöző, s a ráadásul idegen nyelven megszólaló zenei anyagnak nincs sok esélye a bakui dalfesztiválon](#). De hát az említett együttes kiküldéséről ama bennfentes csoport döntött, amely a mintegy 200 pályázati dalból ezt a szerzeményt, illetve csapatot is kiválasztotta. És most kiderült, [ez ügyben nagyot tévedett!](#)

A **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** elektronikus hasábjain ez év februárjában saját cikkekben és olvasói hozzászólásokban többször foglalkoztunk a szóban forgó nemzetközi dalversennyel, s annak magyarországi eseményeivel. Az írások végső kicsengése: [Ha Dankó Pista, Kálmán Imre, Huszka Jenő hazájában nem a világhíres magyar dallamkincsre épülő, a mulatós elemet sem nélkülöző, fülbemászóan hangszerelt nótával, s annak az érzelmekre ható, jól énekelhető szövegével, meg a magyarul történő tolmácsolásával leszünk jelen a soron következő fesztivált rendező Azerbajdzsánban, kevés esélyünk lehet a sikerre!](#) És azt is leszögeztük, nézői álláspontokat tolmácsolva: a kiválasztott [Compact](#)-dalnál voltak kellemesebb hatást kiváltó alkotások, amelyeket azonban lepontozott a kissé elfogult zsűri.

De szólni kell itt másról is, nevezetesen a [magyar sajtóról](#), amely — már nem először — [illúziókat kergetve](#), szinte [feltétlen megvalósuló reményt táplálva](#) adott hírt a fesztiváli eseményekről.

Bár a NÉPSZABADSÁG 2012. május 24-ei számában „Kegyetlen gagyi” címmel summázta a [bakui](#) első elődöntő tapasztalatait, ám megemlítette — kevés alátámasztással —, hogy a [döntőbe jutott magyar Compact Disco](#) erősen [kirítt a halovány mezőnyből](#).

A MAGYAR HÍRLAP még ennél is tovább ment a 2012. május 25-ei számában, ahol glossza műfajban ismertette Lang Györgyi énekesnőnek, a fesztivált és a tovább jutó magyar dalt egyaránt bíráló véleményét, így jellemezve a nevezettet: [a zenei igénytelenség zászlóshajójával, a Pa-Döü-Dövel kis híján rommá ágyúzta a jó ízlést](#).

Ezek után íme még egyszer a tény: [a halovány mezőnyből ötödikként döntőbe jutott svéd produkció nyerte meg a fesztivált](#), az újságíró által pozitív értelemben [kirívó](#) teljesítménnyel jellemzett [magyar együttes pedig az indulók sorának](#)

végén fejezte be szereplését! Felmerül a kérdés: ez a sikertelen szereplés vajon mit ágyúzott rommá, netán a magyar könnyűzene régmúltbeli presztizsét, értékét, rangját?

Sajnos, az e tárgyú internetes közlések is hemzsegtek a felületes tartalmaktól, teljességgel alaptalan várakozásokat keltve a bakui színpad magyar szereplőire vonatkozóan!

Nos, a számunkra szomorú történetekből hirtelenjében a következő tanulságok és teendők szűrhetők le:

A jövőben nem magán szerveződésű csoportoknak, hanem hatósági alapon működő intézménynek kell megszerveznie, lebonyolítania a dalfesztiváli részvételünket! Nem média-zsűrinek, hanem a könnyűzenében évtizedek óta ismert és sikeres alkotóknak /zeneszerzőknek, szövegíróknak/ kell kiválasztaniuk a pályázatra érkezettek sorából a versengésre érdemes szerzeményeket, s azok hangszerelőit, énekeseit! A produkciók tévényilvánosság előtti elbírálói szintén a szakma legjobb képviselőiből kerüljenek ki! A hazánkat prezentáló versenydalról pedig ténylegesen a nagyközönség döntsön!

*

Visszatérve Lang Györgyi énekesnő véleményére, miszerint az Eurovíziós Dalfesztivál elavult dolog, hozzáfűzhetjük: a mai show-paraméterektől és nyereségorientáltságtól roskadozó formájában, valóban az! E téren az lenne gyökeres és jobbító változás, ha a rendezvény visszatérne az 50-es, 60-as, 70-es, 80-as évek tartalmi és lebonyolítási módszeréhez, gyakorlatához, miszerint a dalokat kísérő zenekar a színpadon foglalna helyet, a nézőnek pedig csak az énekest, s a dalát kellene figyelnie, legfeljebb a zene ritmusához, hangulatához illő táncok kíséretében! A sokszor bosszantóan ható látványelemektől pedig meg kellene fosztani az előadásokat, amelyeknél kötelező lenne a melodikusság, a különféle stílusjegyek nem összekeverése, meg a nemzeti nyelvhasználat!

Talán a szponzorálást, a reklámozást is úgy kellene ésszerűsíteni, keretek közé zárni, hogy az ne váljon kizárólagos alakítójává a rendezvény funkcióbeli szerepkörének!

A szavazások vonatkozásában pedig most már ismételtlen észrevehető, egyes dalok sorsát döntően meghatározza, hogy az együttesek, énekesek azon országokból származnak-e, amelyek korábban egy államszövetséghez, például a volt Szovjetunióhoz, Jugoszláviához, vagy Csehszlovákiához tartoztak. De a földrajzi közelségekből eredő szomszédságok, vagy a hasonló nyelvterületek is befolyásolják a nézői döntéseket. Óhatatlan kérdés: az ilyen szubjektivitások csökkenthetők-e valamilyen módon? Az okkal feltételezhető, hogy a minden tekintetben nagyon jó nóták akkor is kivívhatják a méltó támogatottságukat bármilyen térségben, ha a szerzőik-előadóik a voksolóktól nem közeli, hanem távoli népeket képviselik!

2012. május 27.

Velkel Árpád

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a **rendszerváltozás veszteseinek** készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: 6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.
